

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky *Eriky Jurinovej*

**k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona,
ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení
neskorších predpisov**

(tlač 212)

Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto:

1. V Čl. I bod 1 znie:

„1. V § 42 ods. 1 písmeno i) znie:

„i) informácie o platných cenách vo vzťahu k všetkým číslam alebo službám s osobitnými cenovými podmienkami; pri osobitných kategóriách služieb vrátane služieb so zvýšenou tarifou poskytnúť takúto informáciu okamžite pred zostavením volania,“.

Odôvodnenie:

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) vo svojom stanovisku na rokovanie vlády SR konštatuje, že pojem „audiotextové služby“ zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) nepozná. S týmto stanoviskom sa možno stotožniť, treba však zároveň uviesť, že zákon nepozná ani pojem „osobitné cenové podmienky“, ktorý ministerstvo odporúča v zákone ponechať, ani pojem „osobitné kategórie služieb“, ktorý rovnako ministerstvo odporúča v zákone ponechať a navyše pod ne zaradiť aj služby so zvýšenou tarifou.

Zákon vo vzťahu k telefónnym číslam nepozná ani pojem „služby so zvýšenou cenou“, ktorý ministerstvo odporúča ako náhradu za „audiotextové služby“ a takýto pojem výslovne uvádza len v súvislosti s blokovaním MMS v § 43 ods. 4 písm. c) zákona. To, že v praxi dokáže podnik poskytujúci verejnú sieť alebo podnik poskytujúci verejnú službu blokať aj iné aplikácie vrátane audiotextu nevyplýva z uplatňovania pojmu „služba so zvýšenou cenou“ ako sa domnieva ministerstvo, ale z dohody s klientom na blokácii tých aplikácií, ktoré takýto podnik ponúka ako technicky realizovateľnú službu v zmysle § 43 ods. 4 písm. c) zákona.

Pritom pojem „audiotextová služba“ použil aj samotný Telekomunikačný úrad SR, keď sa v minulosti pokúsil vo všeobecnom povolení zaviesť presne tú istú povinnosť, aká sa chce zaviesť aj týmto návrhom zákona. Napriek tomu, že takáto povinnosť nakoniec vo všeobecnom povolení uvedeného úradu nebola zavedená, voči pojmu nenamietala ani Asociácia poskytovateľov telekomunikačných služieb so zvýšenou tarifou (APRS), ktorá združuje osoby, ktoré poskytujú aj audiotextové služby.

V tejto súvislosti možno poukázať na platné opatrenie Telekomunikačného úradu SR 0-26/2011 o číslovacom pláne, ktoré používa pojem „služba so zvýšenou tarifou“. Touto službou sa rozumie služba s pridanou hodnotou poskytovaná za zvýšenú tarifu. Pojem „služba s pridanou hodnotou“ zákon pozná a používa ho vo viacerých ustanoveniach a preto sa javí vhodným riešením,

keďže ministerstvo neodporúča používať pojem „audiotextové služby“, použiť práve pojem „služba so zvýšenou tarifou“, čím by došlo aj k zosúladieniu a prepojeniu pojmov použitých v zákone a vo vykonávacích predpisoch k nemu.

S odporúčaním ministerstva, aby sa pred zostavením volania v prípade osobitných kategórií služieb vrátane služieb so zvýšenou tarifou poskytla volajúcemu len informácia o tom, že ide o takúto službu, sa nie je možné stotožniť, keďže takéto odporúčanie nie je v súlade so základným zámerom návrhu zákona, na základe ktorého by sa mala pred zostavením volania poskytnúť platná cena – konkrétne cenové podmienky, aby sa volajúci vedel zodpovedne rozhodnúť, či takúto elektronickú komunikačnú službu využije alebo nie.

Preto je potrebné v § 42 ods. 1 písm. i) zákona určitým spôsobom vyjadriť, že volajúci sa dozvie o konkrétnych cenových podmienkach ešte pred zostavením volania. Možno akceptovať odporúčanie ministerstva a zároveň Odboru legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky, aby bol v predmetnom ustanovení ponechaný pojem „osobitné cenové podmienky“ (hoci v zákone definovaný nie je). S cieľom dosiahnuť účel návrhu zákona je však informáciu o platnej cene nevyhnutné doplniť do tohto ustanovenia tak, aby bol volajúci – spotrebiteľ dostatočne chránený, čo je aj v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby), (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 29) v platnom znení.

Ministerstvo tiež odporúča nahradiť pojem „spojenie volania“, ktorý používa platný zákon v § 42 ods. 1 písm. i) pojmom „zostavenie volania“, čo by bolo v súlade s terminológiou použitou v § 3 ods. 3 zákona. S takýmto odporúčaním sa možno stotožniť a preto je zohľadnené aj v tomto pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu.

2. V Čl. I bod 2 znie:

„2. Za § 78 sa vkladá § 78a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 78a

Prechodné ustanovenie

k úpravám účinným od 1. apríla 2013

Úrad uvedie do súladu s § 42 ods. 1 písm. i) všeobecné povolenie vydané podľa doterajších predpisov najneskôr do 31. októbra 2013.“.

Odôvodnenie:

Keďže ministerstvo vo svojom stanovisku na rokovanie vlády SR spresnilo, že Telekomunikačný úrad SR môže povinnosť uvedenú v § 42 ods. 1 písm. i) zákona uložiť len formou všeobecného povolenia, je namieste upraviť prechodné ustanovenie tak, že sa z neho vypustí povinnosť pre tento úrad zosúladiť aj individuálne povolenia s návrhom zákona, čo zodpovedá aj odporúčaniu ministerstva.

Pokiaľ ide o pripomienku Odboru legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky týkajúcu sa lehoty pre Telekomunikačný úrad SR splniť si povinnosť zosúladiť všeobecné povolenie, treba uviesť, že v § 14 ods. 3 zákona sa ustanovuje, že: „Návrh všeobecného povolenia úrad zverejní najmenej 60 dní pred dňom jeho predpokladaného vyhlásenia spolu s výzvou

na predloženie pripomienok a s údajmi, kde a v akej lehote ich možno k návrhu uplatniť; táto lehota nesmie byť kratšia ako 30 dní odo dňa zverejnenia návrhu.“. Súčasne v zmysle § 14 ods. 5 zákona sa „odseky 3 a 4 použijú primerane aj na zmenu alebo zrušenie všeobecného povolenia.“.

Návrh zákona stanovuje Telekomunikačnému úradu SR 90-dňovú lehotu (od 1. januára 2013 – pôvodne navrhovaný deň nadobudnutia účinnosti zákona – do 31. marca 2013) na uvedenie platného všeobecného povolenia na poskytovanie sietí a služieb do súladu s § 42 ods. 1 písm. i) zákona.

Možno sa stotožniť so stanoviskom Odboru legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky, že táto lehota nemusí byť pre Telekomunikačný úrad SR dostatočná na to, aby si stihol riadne a včas splniť túto zákonnú povinnosť, nie však s konštatovaním, že by bola nerealizovateľná, keďže podľa zákona ide o 60-dňovú lehotu. Ani ministerstvo vo svojom stanovisku túto pôvodne stanovenú lehotu do 31. marca 2013 nespochybnilo. Napriek tomu sa týmto pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom stanovuje nová dlhšia - 6-mesačná lehota pre Telekomunikačný úrad SR na zosúladenie doterajšieho platného všeobecného povolenia na poskytovanie sietí a služieb podľa § 42 ods. 1 písm. i) zákona (t.j. do 31. októbra 2013), pretože je žiaduce, aby mal tento úrad dostatok času na riadne splnenie si zákonnej povinnosti.

3. V Čl. II sa slová „1. januára 2013“ nahrádzajú slovami „1. apríla 2013“.

Odôvodnenie:

Vzhľadom na časový posun v rámci legislatívneho procesu je vhodné posunúť termín nadobudnutia účinnosti návrhu zákona na 1. apríl 2013.

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona,
ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení
neskorších predpisov

(tlač 212)

Meno a priezvisko

Podpis

1. Jozef Viskupič

2. Igor Hraško

3. Erik Jurina

4. Martin Fecko

5. Miroslav KADLČ

6. Igor Vachur

7. Peter Ritomek

8. Helena Hrzuska

9. Mikuláš Huba

10. Alojz PRIDAC

11. MARIÁN KVAČNICA

12. J. Brodica

13. Jozef Mikuláš

14. Radoslav Procházka

15. PAVOL ABRHAM

16. PETER POLIAK

17. JANA ŽITNANSKA

18.

19.

20.

